

ši sloj in v njih zlahka odkrijemo vse preizkušane, letošnje prizadete v poplavi, tiste na robu družbe, ki od njih tako radi obračamo glavo stran. Dan po božiču se že spominjamo mučenca Štefana.

Nimam vam namena vzeti veselja veselega decembra, v rajanju in obdarovanju. Rad bi vam, le pokazal zdravilo za vso naveličanost, nakupovalno mrzlico in z njo utrujenost, za vsa razočaranja nad človekom, tudi tista, ko doživim zavrnitev darila, za tiste, ki se čutijo od vseh pozabljeni in zgolj nastanjeni v institucionalno varstvo, zdravilo vsem, ki so izgubili vsako zaupanje v pristnost človeških odnosov. Zato je letošnji adventni venec takšen, da odkriva bolj teološko realnost vsebine odrešenjskega načrta. Navdih zanj je nastal na letošnjih katehezah: Kdo je Jezus, h kateri se nam lahko še pridružite prihodnji četrtek, 7. decembra, po večerni maši.

Iz adventa in z njim pričakovanja, zgodnjih zornic in drugih priprav na najbolj veseli praznik odrešenja, smo žal uspeli narediti veseli december, ko je vrhunec decembrske nakupovalno-lučkasto-darilne mrzlice. Zapravljanje za darila in drage pojedine ter druženje ob kuhanem vinu na prenatrpanih stojnicah, skuša nadomestiti notranjo srečo, dokler je denarja na razpolago. Ta sreča je selektivna in dostopna le izbrancem. A žal še v teh pušča praznino, ki se samo še večja in človek postaja še bolj utrujen. Priznajmo si, da je pogoj za srečo tudi praznina, čas tišine in dozorevanja, čas premisleka, čas počasnosti. Čas, ko se človek umakne navznoter, bere življenje in pretehtava nerazumljivo, pogleda nazaj in premeri daljo za naprej. V tišini, v praznini se rodijo velike stvari. Večne, neminljive stvari, ki jih te dni potrebujemo bolj kot klobase in kuhančka, bolj kot besede, bolj kot množico luči.

Letošnji veseli december se je v Laškem približal senci zvonika svetišča, zato vas še prav lepo povabim, da se potrudite vstopiti tudi v notranjost tega posvečenega kraja. (RM)

1. ADVENTNA NEDELJA, 3.12.

7.00: živi in + farani

9.00: + Jurij, Amalija KLEZIN in sorodniki

10.30: + Angela BELEJ, 9. obl., Izidor, stari starši GORIŠEK, teta Fanika

PONEDELJEK, 4.12., sv. **Barbara**, mučenka

7.30: +Anika VODIŠEK

+ Cilka HRASTNIK

+Alojz PEGANC

TOREK, 5.12., sv. **Saba (Sava)**, opatž

18.00: + Vinko KOVČE

+ iz družin FUNKELJ, ŽABKAR, ŠOBER

po maši: prihod sv. Miklavža

SREDA, 6.12., sv. **Nikolaj (Miklavž)**, škof

7.30: + Jože TERŠEK

+ Angela BEZGOVŠEK

+ Martin ZUPANC

ČETRTEK, 7.12., sv. **Ambrozij (Ambrož)**, škof, c. uč

18.00: + Karel POŽLEP, 8. dan

+ Jakob VRBOVŠEK

zadnja kateheza: Kdo je Jezus?

PETEK, 8.12., **Brezmadežno spočetje sv. Device Marije**

7.00 + Ana HRASTNIK

10.30: **Marija Gradec:** + Frančišek MAČEK

18.00: + Karl VIDALI, obl. in sorodniki

+ Franc, Ana MASTNAK, obl., družini MASTNAK in KAČUN

SOBOTA, 9.12., sv. **Valerija**, mučenka

18.00: v dober namen

+ Alojz SLAPŠAK, obl.

+ Vinko KNEZ, 100 let od rojstva, in sorodniki

po maši celonočno čaščenje Najsvetejšega

2. ADVENTNA NEDELJA, 10.12.

7.00: živi in + farani

9.00: + Stanislav HRIBERŠEK, obl., in sorodniki

10.30: + Ivan Janez PAUKL in starši OBERŽAN

MARTINOVA LILIJA

3. december 2023, leto 15, št.: 43

»Čujte torej, ker ne veste, kdaj se vrne hišni gospodar zvečer, opolnoči, ob petelinem petju ali ob zori da vas ne najde spečih, če pride nenadoma« (Mr 13,35-36).

ADVENT ZA VSE

Novo cerkveno leto začenjamo s prvo adventno nedeljo, ki sovpada z nedeljo KARITAS.

Evangelij današnje nedelje nam govori o čuječnosti: »PAZITE IN ČUJTE, KER NE VESTE KDAJ PRIDE ČAS!« Biti čuječ, pripravljen, buden – vse to znamo biti, ko gre za naše imetje, premoženje, za zemeljske in materialne stvari. Do teh stvari smo čuječi z vsemi možnimi varnostnimi sistemi. Božja beseda pa nas opominja in vabi k budnosti za svoje življenje. ZATO NIKAR NE ODLAŠAJMO!

Budnost in čuječnost, treznost, če želite, je tako različna od tega, s čimer si po navadi zapolnjujemo »veseli december«. A več luči v svet in v moje življenje ne pride tako, da pozabim na temo. Tema obstaja, resnična je, težka in kruta. In vsi živimo sredi nje. Luč pomeni, vedeti za temo, okusiti jo in jo spoznati ter se prav sredi nje odločiti za drugačnost. Ker je tema tema in ne luč. Kdor ne vidi teme, ne vidi luči. In kdor ne vidi luči, ne vidi teme. Za več luči je treba najprej več treznosti, realnosti in ponižnosti. V tisti skrivnostni tišini sklonjene glave in ranjenega srca se začneja **advent. Prihod**. In naše spreobrnjenje, ki smo ga vsi tako zelo potrebni.

UPANJE ZA VSE – NEDELJA KARITAS

Sodelavci Karitas danes praznujemo, a ne sami, skupaj z vami, ki nam pomagata uresničevati naše programe. Preko leta naslavljam vabila za pomoč in sodelovanje ob različnih dogodkih v župniji. Naša prošnja naj nikoli ne zveni osebno, ampak naj nas vedno združuje v skupni cilj za dobro vseh.

Župnijska Karitas želi krepiti krščansko in evangelijsko identiteto, skrbeti za prepoznavnost in ohranjati zaupanje, da bi tako razvijala solidarnost in celostno skrbela za uboge v raznovrstnih stiskah.

V današnjem času strahu in negotovosti imamo tudi sodelavci Karitas kdaj občutek, da smo nerazumljeni in se nam godijo krivice, da nihče ne opazi našega dela in ne izrazi hvaležnosti. Take stvari zabolijo. Saj ne de-

lamo za pohvalo ali nagrado. A ko svoje delo osmislimo in postavimo v sočutno ljubezen človekoljubnega Boga, ki nam vedno znova govori in potrjuje, da je dobro, da smo, potem tudi nehvaležnost ter obrekovanje ne zabolita tako hudo. V naša srca se naseli mir – ta sad Duha, ki dela naše skupno življenje mogoče. In to je naše UPANJE ZA VSE, ki si prizadevamo za skupni blagor.

Hvala za vso dobroto in podporo v materialni, denarni ali drugi obliki pomoči. Ostanimo povezani kot občestvo še naprej, z upanjem, da je Bog vedno z nami.

(DC Župnijska Karitas).

Zgodba iz osebnega pričevanja

Pred leti sem v Nemčiji srečal gospo, ki je bila 18 let bolna za 14 vrstami raka. Pri sestrah klarisah se je v enem tednu naučila vezenja mašnih plaščev, ki jih je podarila mnogim duhovnikom. Njene besede, ko so jo ljudje spraševali, zakaj to počne, so bile: »Hotela sem vesti samo za Boga, v zahvalo za vsak dan življenja.« Še danes me nagovarja njena čuječnost in pripravljenost na odhod v nebeško domovino. Ko sem jo spremljal, sem imel občutek, da se odpravlja na potovanje: pakirala je, in to vse stvari, kot da odhaja za vedno. Vedela je, da je to slovo od zemeljskega življenja. Poskrbela je prav za vse materialne stvari in jih razdelila: vsem svojim sorodnikom, znancem, prijateljem in vsakomur, ki je karkoli potreboval. Znebila se je vsega, kar jo je navezalo na zemeljsko življenje. Bila je verna, saj je redno opravljala sveto spoved in redno prejemala sveto obhajilo. Lahko bi dejal, da je živela iz svete evharistije, ki ji je dajala moč v najtežjih trenutkih življenja, še posebej v bolezni.

Tekom težke bolezni sem bil ob njej, kolikor sem mogel, in to poslavljanje je bilo nekaj lepega, nekaj vsakdanjega in normalnega, kot bi si vsakdo lahko le želel. Ob njej sem začutil, da bi moral vsak od nas, sedaj, v tem trenutku, biti pripravljen na slovo. Vedno me je tolažila: »Ne bodi žalosten, zopet se bova srečala. Bogu bodiva hvaležna, da sva se spoznala.« (iz gradiva Karitas)

ADVENTNI ČAS IN LETOŠNJI ADVENTNI VENEC V LAŠKEM SVETIŠČU

Ni vsakdanji tale naš letošnji adventni venec in je morda za koga nesprejemljiv ali celo neprimeren, saj v nas ustvarja pravo nasprotje temu, kar povsod prinašajo mediji, trgovski centri, okrasitve mest ter drugi balast veselega decembra. Vseeno vas vabim, da sledite razlagi njegovega sporočila.

Neprekinjeni krog adventnega venca nas spominja na neskončnost: Božja ljubezen do nas je večna. Ta krog pa je letos iz dveh, tako različnih materialov. Zeleni del sestavljajo listi lovorja, drugi del pa trnje.

Venec iz lovorja so že stari Grki razlagali kot simbol zmage, neizmerne moči, jasnovidnosti... zato so venci iz dišečih lovorovih listov krasili glave vladarjev, športnikov ter drugih pomembnih oseb. Z lovorjevim vencem okronane glave in podobne kraljev ter cesarjev še bolj poudarijo krutost krone, ki so jo Odrešeniku zarili v čelo, v posmehljivem smislu starodavne časti. Trnjeva krona je krona ponižanja in trpljenja.

Stare grške ikone upodabljajo Kristusovo rojstvo v sarkofagu; kot dojenčka, ovitega v mrtvaški prt. Marija na teh ikonah ne gleda Jezusa, Jožef zaskrbljen posluša Janeza Krstnika, obrnjen proč od Jezusa.

Na Zahodu so jaslice, še posebej od časa Frančiška Asiškega, marsikje opremljene z dinamiko gibanja raznih idiličnih prizorov, a žal brez teološke vsebine. Jezusovo rojstvo je tudi skrivnost, trpljenja in smrti, kot to v zaporedju ubesedimo tudi v veroizpovedi.

Jezusovo odrešensko poslanstvo nam pokaže, da je rojstvo ter trpljenje ena in ista skrivnost odrešenja. Biblično je božič dramatičen dogodek, ki v sebi nosi sporočilo veselja, da se je začela pot odrešenja. Božič nas usmeri k najbolj revnim in preizkušnim. V betlehemiški štali ni bilo nobene romantike, tudi v pastirjih prepoznamo najrevnej-